

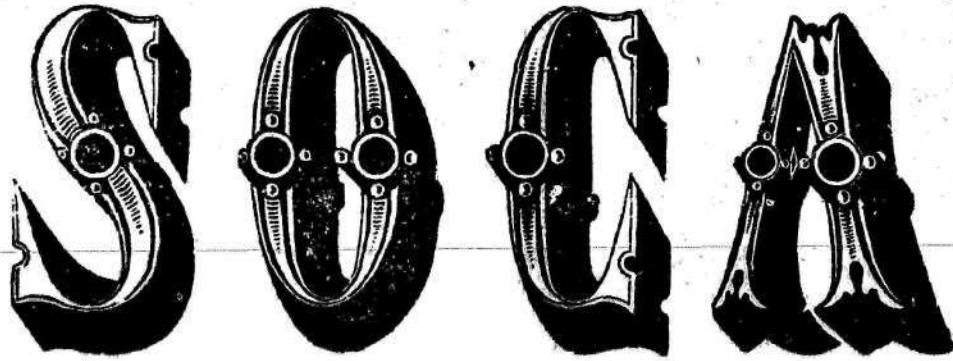
„Soča“ izhaja vsak četrtek in velja s pošto prejemana ali v Gorici na dom. pošljana:

Vse leto f. 4.50
Pol leta „ 2.30
Četrt leta „ 1.20

Pri oznanilih in prav tako pri „poslanicah“ se plačuje za navadno tristopno vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ „ 2 „
6 „ „ „ „ 2 „

Za večje črke po prostoru.

Posamezne številke se dobivajo po 10 soldov v Gorici v tobakarnici v gosposki ulici blizu „treh kron“. — v Trstu v tobakarnici „Via della caserma 60“.

Naročnina in dopisi naj se blagovoljno pošiljajo pod naslovom: Viktor Dolence v Gorici. — Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalcem in drugim nepremožnim se naročnina zniža, ako se oglasa pri uredništvu.

Glasi slovenskega političnega društva goriškega za brambo narodnih pravic.

Jugoslovansko bojišče.

Pri Buzimu bil se je hud boj mej 3000 Turci in 1000 ustaši. Ko je bilo ustajnikom strelivo uže pošlo, planili so na ljute dušmanine z nasajenimi bajonetami, je v beg pognali, ter jih 140 ubili a 200 ranili. Ustajniki izgubili so samih 40 mož mrtvih in ranjenih.

Kako divja turška druhal, bodisi kjerkoli, kaže nam zopet žalosten dogodek v Priedor-u v Bosni. Ta kraj imel je 3000 turških prebivalcev; nekoliko kristijanov je uže pred davnim časom na avstrijska tla pobegnilo, a ostalo jih je vendar še nad par stotin v Priedor-u, katere so nekerščenci vse podavili in posekli. O perfidnem Muktarji nam je pak sledeči junaški čin zabilježiti. Ustaški voditelj Kovačević udal se je bil paši, a dal ga je Muktar vkljub pogojem usmrtiti. Pripravljala se zdaj za tretjo ekspedicijo v Nikšiče še z večjo šilo, a nadejamo se, da mu bodo ustaši pete nabrusili.

Kar čez noč in dan poroča se o ustaji v Bulgariji in o zmagah ustajnikov bulgarskih. Iz poročil nemških listov posnemamo, da so bili Turčini dne 4. manjnika tik Philipopol-a močno tepeni. Turške oblasti so sicer poročale o zmagah turških kerdel, a kdo več verjame turškimi lažem. Tudi 6. in 8. t. m. našli so Bulgari Turčine prav po krcegovsko. Da je bulgarska ustaja jake moči in pomenljivosti, spričuje nam to, da se pošiljajo iz vseh trdnjav turške čete proti Philipopol-u; in tudi iz Stambula se poroča, da se od tam po brzovlakih vojakih na bulgarsko bojišče odpljujejo in da se splošno govori, da je bulgarska ustaja jako bolj razširjena, kakor bosniška i hrcegovska. Poveljnik turške vojske pri Philipopol-u je Redim paša.

Iz prav zanesljivih virov poroča se, da je mej Gabrovem, Trnovem, Rakovico in Samokovem v Bulgariji nič manj nego 20 tisuč ustajnikov utaborjenih, katerim nasproti stoji samih 10 tisuč Mohamedovih sinov, ki se pa ne upajo poskusiti se z ustajniki; tudi poleg Vidin-a pokazale so se uže ustaške čete. Vstasi so popolnoma pretrgali vsako zvezo mej Carigradom in turško vojsko pri Nišu. Bulgari požigajo sami svoje vasi in se umikajo oboroženi v Balkan. Kenečno naj omenimo še neke peticije (prošnje) mnogih odličnih Bulgarov do Sultana v Stambul-u, v kateri izražajo željo, da bi se bulgarsko kraljestvo s konstitucijsko vlado in sultanom kot carjem osnovalo. Parlament moral bi se shajati v Ruščuk-u; notranje potrebe oskrbljevali bi Muzelmani in kristijani; vojaške in zvonanje zadeve naj bi pak centralna vlada v Stambul-u vodila.

Milena, knjeginja črnogorska odpotovala je te dni s tremi otroci v Kotor in to smatra se kot pomenljiv dogodek; srbske meje so se pak oni teden zaprele proti Turške, kakor bi se imel kmalo boj začeti. Dozdeva se, da bode vendar enkrat nekaj iz srbske moke; čas je uže!

Kakor se sliši, je vstaja razširjena po vsej Turčiji; v Albaniji so uže organizovane večje čete vstavev, ki se pomikajo v hribe, prav tako vre mej Grki na otokih Kreta, Kandija in v Tesaliji.

Turška država pa se njima bati samo Slovanov in drugih kristjanov, ampak tudi svojih lastnih ljudi Mosleminov. — Še nij dolgo od tega, kar je več 1000 Softov, turških dijakov v Carigradu, napravilo prav na tihem revolucijo. Kakih 20000 Softov in rokodelcev Turških zbralo se je pred 14 dnevi pred sultanovo rezidenco in je sultana primoralo, da je odstavil vezirja Mahmud-pašo, kateri nij bil za vojsko, ter poklical v ministerstvo nove moze, kakor so Hussein-Avni in Mehmed-Rudsi-paša, katera oba sta fanatična mozlima in pospešujeta vojsko s kristjani. — Daleč je prišla Sultanova avtoriteta, če se pusti strašiti na tak način! Kakor v Solunu se je bati tudi v Carigradu strašnih dogodkov; fanatizem Turkov preseza vse meje, vlada ga ne more brzdati več. Na ruskega poslanika Ignatieva je turška druhal nekda tako razkačena, da Ignatiev ne prebiva nego samo po dnevi v Carigradu, spat pa hodi na rusko vojno ladjo; da varuje premoženje in življenje ruskih pouanikov, najel je poslanik 2000 Crnogorcev, ki so vsi v orožju in pripravljeni na boj; Enako je avstrijski poslanik Zichy vzkazal vsem v Carigradu aazočim matrozom Lloydovim, da so pripravljene, in najel je 1500 hrvatskih in srbskih stražnikov, ob enem pa je svetoval Avstrijskim podanikom, naj zapuste pred ko mogoče Carigrad, če hočejo biti gotovi živjenja. — Vsled tega je odšlo v Atene v par dneh 810 oseb in pripravljeno je uže vse, kar le količak premora, da beži iz Carigrada; ljudje ki od tam dobajajo v Trst, na Dunaj in drugod pravijo, da kristjanom nij mogoče ostati mej Turki, da se je bati vsak dan strašnega mesarjenja, da sultanova moč je popolnoma vničena i. t. d. Bati se je celo revolucije v sultanovi residenci, ker sliši se, da hočejo dvorniki sultana odstraniti in postaviti na prestol sina poprejšnjega sultana Abadul Medjida. Sultan je nekda iz bojazni podal se v nek vojski tabor ne daleč od Carigrada. — Kar pa nij zadosti s tem, preti se nevarnost, da Turški vojaki iz Azije zanesejo v Evropo strašno kugo, ki uže zdaj pokončuje na stotine ljudi v Bagdadu. Na tak način pomaga tudi narava, da se razruši gnjilo cesarstvo turško, ki je toliko časa

zaviralo civilizacijo v slovanskem jugu. — Turška vlada je brez vsake moči; nasprotnike ima mej Turki in kristijani; vse je nezadovoljno in pospešuje smrt bolanega moza. — V takem položaju so sklepi v Berlinu presneto male važnosti in se ne bodo mogli izvršiti v očigled neizbrisljivim dogodkom. — Srbija pa ima zdaj tako ugoden moment za osvobodjenje Slovanstva na jugu, da skoraj nij misliti, da bi ga mogla prezirati.

Primorsko učiteljišče.

Primorski deželni odbori in mesta bi radi Kopersko učiteljišče razkosali, napravili bi radi slovensko v Gorici, laško v Trstu in tudi še v Kopru, tako je bilo tudi poprej. Vsakemu je znano, da gre učence le v bližnje mesto v šolo, tako so se v Trstu okoličani na učiteljišču poitaljančili, ravno tako tudi isterski Slovinci in Hrvatje na Koperskem. Za nas Slovence Hrvatje je bila stara vredba učiteljišč prav pogubna in ravno tako pogubna bi bila v bodočnosti, ko bi vis. vlada prošnje deželnih odborov uslišala. Jako čudno se mi zdi, da Slovinci in Hrvatje tega zahtevanja deželnih odborov in zborov ne izprevidijo, katero ne meri na drugo, kakor na poitaljančevanje isterskih in terzaških Slovanov. Vlada nam je s to prenaradbo učiteljišč veliko koristila, ker je vsakemu Slovanu mogočnost dana svojemu maternemu jeziku zvest ostati in se ne poitaljančiti, nevarnost se ponemčiti ni prav nobene, le muka je, se v tuji nemščini izobraževati.

Eno samo učiteljišče za celo Primorsko je več kot zadosti, le to je še dosedaj vprašanje, katero mesto je za to šolo naj sposobniše. Gorica nikakor ne, ker bi Lahi in isterski Hrvatji-Slovinci pre daleč imeli, isto tako bi že tudi tržaški Lahi godernjali, še bolj pa isterski. Ostane še Trst ali Koper. V Trstu bi bila stanovanja predraga in ker je že Koper za to izvoljen, bi bilo nespametno učiteljišče zopet v Trst premestiti, dasiravno je Trst za učiteljišče kot sredina celega Primorja tudi prav sposoben.

Za učna sredstva bode vladi v Primorji lahko z malimi novci izhajati, narobe bi pa bilo, ko bi se želje deželnih zborov spolule. Le ena stvar ovira revne učence v Kopru cenovno živeti, in ta je draga stanovanja in še dražja jed. Tudi temu se mora v okom priti, da se za učence prihodnje leto dobra in cena kuhinja vstanovi, s tem pa ne bo samo revnejim učiteljiščnikom, ampak tudi gimnazijcem vstreženo. Sapientii pauca.

LISTEK.

ŠČINKOVEC.

Obraz iz življenja.

(Spis. Ognjeslav - Mozirski.)

(Dalje.)

Tam-le pri ognjišču stoji-Zalika, deva krasna, milo gledaje z bistrim očesom v ogenj svetlozareč, ter sanja gotovo o sladkej ljubezni. V tej tihoti pri skalkija ščinkovec pred kuhinjske duri, iskajoč črvčikov. — Kakor navadno je tudi sedaj krepko zaklical čink za tem pa svoj „čindara čin na griču,“ ščinkovec, kateri je pebranega črvčička urno na jablan odnesel. Deklica vstraši se pred glasom, ozre se a vendar hitro se zavé. — „Luka, kako si sem prišel?“ V sramežljivi radosti Luka ne more odgovoriti, kajti lepota nasproti mu stoječe krasotice ga je omamila, mu zavezala jezik, da ne zna o ljubezni kaj povedati. Zdihi se le: „Zalika!“ — „Kaj ti je Luka danes? Ne razumem te; drugače ves vesel in šaliv, danes pa srčno potr; — in celo sem si prišel, ko dobro veš, da gospodar-moj brat ne dopusti, da bi ti kuhinjo o-

biskoval. Pa vendar, povej mi, kaj ti je danes? Se ti je li kakova nezgoda pripetila? Slišala sem okolo ene popelnoči, da ste vaški fantje mično na zelena peresa krožili tako dolgo, da sem sladko zaspala. Govori in povej vse; radovedna sem!“ — Z rahlim glasom, dekletu ljubeznivo v oči gledaje, povzdignil je Luka vendar glas, rekoč: Zalika! Prišel sem k tebi, da ti povem vse, vse kar mi na srcu leži. Vem, da je to slabost ljubečih mladenčev, pa vsaj tudi vem, da nježni spol nima kamenitih src. Dasiravno še nij dolgo odkar si pri tvojem bratu-gospodarju, kateremu jaz služim, vendar se mi je tvoja krasota, ljubeznivo obnašanje tako vkradlo v srcé, da si ne morem kaj, tebi tukaj odkrito naznaniti, da si ranila srce moje.

Oko krasne deklice je bilo nekoliko otemnelo, a hitro se je zopet razvedrilo. Gledalo je ljubeznivo Lukav obraz-usta pa so odgovorile sreberu glas: Tudi jaz tebe presrečno ljubim, a samo za Boga svetega prosim te, čuvaj, da brat moj tega ne zapazi, kajti bodočnost najina bi bila potem prelahko popolnoma uničena. O sladka mila-zdaj sem zdrav, okrepcan in preroben; srečca, kakor ne nobeden človek na zemlji. — Zdaj grem delat; moje moči so nove in vém, da od sedaj bode moje delo tudi dober uspeh imelo. In ko bi trenol, združil je sladak poljub oba, toda sama

nijsta bila, ker zopet je stari ščinkovec do praga bil priplezal, ter ravno tam krepko zapel svoj priljubljeni: „Čink čink, čindarara čin na griču!“ —

Dobro, da je bil Luka uže pete odnesel, ker skoro bi ga bila Marjeta zasačila, ki je ravnokar v kuhinjo stopila.

Zalika, zmešana, kakor ni' dar še poprej, stala je pri ognjišču, mešaje žgance in zelje za zajuterk, na kojega gotovo nij mislila, ker v tej neizrečeni sreči je bila pozabila, da je uže poprej kuhe solila. Zagrabila je še enkrat peščico soli, ter jo vrgla v jedila, potem pa dekli rekla, naj pokrije mizo v družinski hiši; naj pokliče Luka-ura uže bije pet, da se bode zajuterkovalo. — Kar je bilo Marjeti naročeno, je tudi storila.

A pri jedi, pri prvem poskusu, je usta nekoliko zavlekla rekoč: „Te šencaj, danes bo pa žeja-Zalika! Pregloboko ste bili v solnjak segli-in tudi zelje ste prav pa turško poprali. — I te šencaj kako to pečel — No, želodčni krč me danes gotovo ne bode lomil!“

Skrivno sta se Luka i Zalika pogledala; smeh ju posili in na ves glas se vsi trije smejijo, pa hitro je vse resno postalo. — Gospodar je stopil v sobo, kojega so vsi pozdravili: „Dobro jutro, očel!“ „Bog blagoslovi! jim ta prijazno odgovori, potem pa pravi:

ni, a s tem vjema se tudi Nemčija. Kako se bodo pak stvari v prihodnosti rešile, to ne more nikdo še razvideti; za zdaj je mir gotov. —

Dunajski „Tagblatt“ resumira vse poročilo Andrassy-jevo in pravi to je „zadnji recept za Turčijo“, s tem se mora ozdraviti. Mi smo uže mnogokrat izrekli, da za Turčijo nij ga več zdravila, ki bi moglo pomagati, nego to, da se iz Evrope odvede bolnik v bolj klimatične azijske dežele.

Andrassy izrekel je tudi v delegacijah, da je Anglija uže gotovo pridobljena za nove reforme a lord Derby povedal je v angleškem parlamentu, da se Anglija ne deležuje take nevarne politike. Povedal pa vendar nij, v čem da obstoji nevarnost Andrassy-jeve politike, ker so sklepi državnikov pri berlinskem shodu tajni. Prav imajo menda ustavoverci, če Andrassy-jevem besedam, ki jih je v avstrijski delegaciji poslušalcem podajal, ni naj manj ne verjamejo.

Razne vesti.

(Čuden porod.) V Čez-Soči v Bovškem okraju je pretek teden porodila nad 40 letna žena skupaj zraščene dvojčke; sicer popolnem razvitega života sta se strijala v enem trebuhu z enim popkom; tako so bile tudi štiri noge pravilno razvite. Otok, koji je prvi na svet prišel, je živel še kakih 10 ur po porodu; druga polovica se je pri porodu zadušila.

(Živ zakopan.) 15. t. m. proti eni uri popoldne se je vderl snežni plaz blizu vasi Soče na Bovškem in je pokopal 65 letnega kmeta Ivana Sorč-a. Sosedje so mu hoteli koj zvoniti, a gospod vikar je zabranil, dokler ga mrtvega ne izkopljejo. Drugi dan so se še le lotili kopati in dolgo brez uspeha. Še le proti poludne so izkopali ne samo—živega, ampak popolnem nepoškodovanega moža. Po tem takem je živel celih 22 ur pod snegom.

Javen odgovor. Kakor znano, prinaša „Soča“ še precej pogosto poročila iz našega meštica. Za vsa ta poročila pa podpisani ne morem biti odgovoren, ker jaz nijsem pisatelj vsem tem dopisom, in tudi se ne strinjam z vsemi mislimi, ki je izražajo. Cudom moram se čuditi, da gospodje, ki vsako natisneno vest edino le meni pripisujejo, ne uvide da so dopisi iz Kopra različnih slogov, stilov, torej da morajo izverstno biti iz peresa različnih gospodov! Osobito mi je tu izreči, da dopis s podpisom „Obupan“ kakor tudi članek: „O učiteljski“ v zadnji števi „Soče“ nij iz mojega peresa, kar račite i Vi, gospodine vrednice, potrditi. Z mislimi, katere je g. pisatelj v tem članku napisal, se po večem ne vjemam.

Toliko v odgovor onim, ki me ustmeno ali pisмено pozivljajo na odgovor. Bodo naj te vrstice v tolažilo tudi onim „učenjakom“, kateri se malo preveč brigajo za mojo malenkost!

V Kopru 23. maja 1876.

Leban.

Narodni slikar g. Grilec izdelal je ravnokar sliko na platno ranjkega dr. Lavriča. — Slika je dobra in spričuje, da ima g. Grilec prav mnogo sposobnosti in naravnega talenta; njemu manjka samo še uče po slavnoznanih klasičnih podobah italjanskih velikanov in želeti je, da bi ta narodni slikar dobil nekoliko podpore, da bi zamogel dovršiti svoje studije v Benetkah in v Rimu. —

† **Anton Mrak** urar in trgovec v Gorici umrl je 22 t. m. po dolgi bolezni v 71. letu. Ranjki bil je eden tistih, reči moramo, slavnih izjem mej gorškimi obrtniki slovenskega rodu, ki je vedno podpiral in goreče ljubil svojo domovino, svoj materni jezik. Od prvega začetka narodnega gibanja stal je uže priletni mož na strani odločnih slovenskih narodnjakov in še celo tihoma pred smrtjo zanimal se je za našo domačo reč s tako ljubeznijo, da je prosil svojo družino, naj pošljejo po urednika Soče, ker mu ima razodeti pred smrtjo eno gorečo željo. Ko naš urednik stopi v sobo ranjkega, bil je vidno razveseljen. Poprašuje ga pred vsem o jugoslovanskih bratih in na posled mu izroči pozdrav do vseh vrlih Slovencev, katere prosí v zadnji uri, naj ostanejo zvesti sveti reči in raj neumorno delajo, da osvobodijo ubogi naš narod. Na zagotovilo, da naša reč mora zmagati, da ne bo nikoli več propala, vskliknil je: Bog daj in ker me tega zagotavljate, lože umrjem. — 23 t. m. bil je pogreb vrlega narodnjaka; vdeležilo se ga je nekoliko Slovencev, odbornikov čitalnice in Sloge, a vse premalo, dasiravno so bili posebno vabljeni vsi čitalničarji in drugi tuk. Slovenci. — Mi moramo to zamudo gratjati; če hočemo v mestu kaj veljati, moramo posebno

rokodelcem pokazati, da je mej nami disciplina in da znamo čestiti narodnjaka kateregakoli stanu. — Ranjcemu srečnemu Mraku pa naj bode zemljica lahka.

Vabilo k besedi, katera bode dne 28. maja 1876 v čitalnični dvorani „v Tabru“ in katere čisti dohodek je namenjen za napravo nagrobnega spominka umerlemu diletantu „Matiju Kobalu.“ Vstopnina k predstavi 20 kr. — k plesu 30 kr. — sedež 20 kr. Gledé na dobrodelni namen se bode vsak večji dar hvaležno sprejel. Začetek ob 8 uri zvečer. K obilni udeležbi uljudno vabijo Vipavske domorodke.

Program:

1. „Prolog.“ — 2. Jenko: „Nek dušman vidi,“ zbor. — 3. Verdi: „Ernani,“ odstavek za gosli s spremstvom glasovira. — 4. Vilhar: „Darilo,“ samospiev. — 5. Schubert: „Solza,“ četverospiev. — 6. Paladilhe: „Mandolinata,“ samospiev. — 7. „Bojomir in Ljudmila.“ dvogovor. — 8. Zajc: „U boj! zbor. — 9. „Poglavje“ I., II. in III. Vesela igra v enem dejanji. Osebe: Kolinski, svetovalec. Vladimir, njegov sin. Vidimov, graščak. Libinska, mlada vdova. Julija Podmanska, hči po častniku. Marta, njena strežnica. Jakob, sluga pri Kolinskih. 10, Ples.

Beseda, dne 28. t. m. bode v goriški čitalnici se sledečim programom: 1. „Bože živi,“ zbor. — 2. „Detetu,“ zl. Fr. Cegnar (deklamacija); — 3. „Hrvatizam,“ zbor, zl. J. pl. Zajc; — 4. „Le Fou,“ za glasovir, zl. Fr. Kalkbrenner; — „Savica“ zbor, zl. Gr. Rihar; — 6. „Zgubljeni raj,“ Koseski (deklamacija) — 7. „Pjev hrvatskih dijakov,“ zbor, zl. pl. Zajc; — 8. „Gluh mora biti,“ burka v enem dejanji po francoske, „Le deux sourds,“ zl. Josip Noll.

Za Lavričev spominek so nadalje darovali: Po g. J. Pipanu v Trstu: g. J. Goriup 10 gold; g. Kalister Fr. 10 gld; zastop banke Slavije v Trstu 15 gld; g. Kastelic 10 gld. g. Hodnik 10 gld; g. Lautmann 10 gld; g. Novak 10 gld; Skupaj gld. 75.— G. Ignacij Kovačić v Sv. Luciji 10 gld; G. dr. Ivančič v Tominu 10 gld; G. Franc Gabršček, c. k. kontrolor v Bovcu 5. gld. G. V. M. Živic inženir v Trstu 5.40. Prenesek iz štev. 18 536. 40 Skupaj gld. 641. 80

Za pribegle Hercegovce in Bosnjake je nadalje daroval g. And. Pavletič 3 gold; od poprej 2 gld; skupaj na nov račun 5 gold. —

Koncert v večer sabote 27. maja 1876. v prostorih „Slavjanske Narodne Čitalnice“ v Trstu po naslednjem programu: 1. „Bendl:“ Na planine, možki zbor.—2. „Verdi“ Miserere iz Trovatora, tercet-igra po gosp. Trouvé, gospa Trouvé igospodič. Hodnig.—3. „Hermes:“ Rožica četverospiev.—„Godefroid:“ Molitva Barda, tercet-igrapo gosp. Trouvé, gospa Trouvé i gospodič. Hodnig.5. „Hajdrih:“ Erzegovca, možki zbor.

V zadnji števi „Slov. Naroda“ nahaja se dopis iz Gorice, v katerem napada čitalnično restauracijo. Dopisnik kaže, na naših razmer prav nič ne pozna; ali pa da iz gole besnosti stvari drugače opisuje, kakoršne so v istini. Mi se le čudimo, da je mogel dopis v slov. listu v javnost priti.—

Gostilničarjem!

V Slovanski prodajalnici na kornu dobi se tudi zmerom frišna puntigamska piva po najnižji ceni.

Oznanilo.

Podpisani naznanja slavnemu občinstvu, da je odperl v Robatišču (Contrada Rabatta) v Ritter-jevi hiši štev. 18 mehanično delalnicco za popravo šivalnih strojev, kakor tudi za vse druge dela, ki spadajo v to stroko. — Moja prva skrb bode, da ustrezem p. n. občinstvu hitro, natančno, ter po nizki ceni.

Spoštovavno se priporoča

J. Moravec, mehanikar.

Pozor!

Podpisani naznanja slovenskemu občinstvu, da je prevzel znano gostilno **FAIFERJEVO** na Kornu in da si bo po vsej moči prizadeval zadovoljiti občinstvo z dobrimi in cenimi pijačami in jedili in točno postrežbo.

Sploh si bode prizadeval, da tej nekdanj sloveči gostilni sopet pridobi staro veljavo.

Anton Mainardi.

Naznanilo.

Podpisani naznanja, da se v njegovi prodajalnici nasproti škofije v dobé optični izdelki, fizikalni in matematični stroji najboljših tovarnic iz Monakovskega, Dunaja in Pariza po najnižji ceni.

Preskrbi se tudi poprave in na deželo pošilja se s povzjetjem.

KLEMENT DONATI.

Karol Zanetti

Kašelj

najhujši ozdravijo imenitne pastilje

Menotti

Seidlitz-Moll

edina in glavna zaloga v lekarnici Zanetti, prodaja se po 1 gld skatlja.

Ekstrakt iz Tamarinda

najboljši in najmočnejši, kolikor jih je bilo dozdaj izdelovanih v raznih lekarnicah. Hiter pripomoček proti zagerljenosti, notranjem kataru, prsnem prehlajenji, driski, stane samo 40 soldov.

Zdravitni fluid

za konji (Restitutionsfluid) Ta lek ima lastnost, da izdržnje konje dolgo časa pri moči. Ena steklenica stane f 1. 20 z navodom vred.

Pagliano Sirup

pravi iz Florence.

Čaj Wilhelm in Köllör

za čiščenje krvi.

Hofmanova Odontina

proti bolesti zobov. Najhujša in neprejenljiva bolečina jenja precej, če se eno kapljo tega leka vlije na bombaž in dene v votel zob.

Edina zaloga vsakovrstnih mineral-skih vodü in sledečih posebnih lekov:

Absent Montovanov iz Benetek.—Prava Magnezija angleška Henry-Krogljice Blancard in Val let.—Zobna zmes Pfeffermanova. Popp, Suin de Buotemart.—Arabska Revalenta v prahu in testu.—Prah za olajšanje prebavanja dr Gölis-ov.—Pastilje Vichy Bilin, George. Milo iz zelis č Borchard-ovo. Glicerina Hoffman.—Mesni ekstrakt Liebigov in vsakovrstna homeopatična zdravila.

Na Travniku prva lekarna sem od škofije.

Lekarnica v Gorici k črnemu medvedu (orso nero).

Lekarnica v Trstu in Poreču